

ZATERDAG 1 SEPTEMBER 1979

Vijf generaties in banketbakkerij aan Botermarkt

Snijers bakt ze in Wanthuys al 150 jaar bruin

LEIDEN - Jubilea zijn er in Leiden dagelijks. Het 150-jarig bestaan van een bedrijf wordt niet zo vaak gevierd. Maar werkelijk uitzonderlijk is het wanneer die anderhalve eeuw zijn volgemaakt door vijf generaties van één geslacht. Steeds van vader op zoon. Zo'n uitzonderlijke mijlpaal wordt op 20 september bereikt door de banketbakkerij Snijers aan de Botermarkt. Het feit wordt gevierd in de lunch-

room, die sinds de jaren twintig onlosmakelijk onderdeel is van het bedrijf.

Voor Joop Snijers (51) - samen met zijn vrouw Marjan boven de zaak wonend - geeft het bijzondere jubileum alle gelegenheid om zijn grote belangstelling voor de historie van Leiden te laten blijken. Temidden van de vele antieke voorwerpen in de woonkamer, die getuigen van spaarzin, oog voor historie en eerbied voor de arbeidzaamheid van het geslacht Snijers, vertelt hij over de voorvaderen, die het bedrijf eens hebben geleid.

Bijvoorbeeld Jacobus Snijers, de in 1776 geboren zoon van een klokkenmaker uit het Noordfranse Rijssel, die vanuit het Brabantse Wouw naar Leiden kwam om op de hoek van Haarlemmerstraat en Havenplein een zaak in kruidenierswaren te openen gesierd met de naam "De Blauwe Adelaar",

De stenen vogel die er nu nog in de muur gemetseld is, vormt waarschijnlijk de enig overgebleven getuige van dit



★ De kostbare teakhouten gevel die honderd jaar geleden werd aangebracht door twee Vlamingen.

pionierswerk van Snijers. In 1851 overleed Jacobus, maar al in 1829 was het voortbestaan van het bedrijf ver-

zekerd toen op de Botermarkt de banketbakkerij werd geopend, die hij samen met zijn zoon Adrianus Snij-

ers opzette.
"Wanthuys"

De familie Snijers kocht het pand, dat de naam "Wanthuys" droeg, van de erfgenamen Van Ooyen. De geschiedenis van het pand aan de Botermarkt 15 is door Joop Snijers via allerlei archiefstukken uiteengezeld en gaat op het

uit Vlaanderen zorgden voor een bedrag van 1500 gulden – een kapitale som in die dagen – dat de winkel een teakhouten gevel kreeg. Aan weerszijden van de toegangsdeur kwamen pilaartjes met daarin uitgesneden de kopjes van het gezin Snijers. De gevel is ook vandaag nog bijna volledig in tact zij het dat men de pilaartjes in ver-

worden. In augustus werd er al mee begonnen. Of het er vers in bleef? Wat dacht je!" Het bijzondere van Snijers speculaas was niet alleen dat het volgens honderden jaren oud recept werd gemaakt, maar ook dat het in vormen werd gemaakt, die Adrianus Snijers bijvoorbeeld zelf maakte. Kunstzinnigheid was trouwens een vaak voorko-



De gevel van het "Wanthuys" zoals het er vòòr 1879 heeft uitgezien. In die dagen werd er nog keurig geposeerd

ogenblik al terug tot het jaar 1590. In dat jaar werd het "Wanthuys" voor een bedrag van f 2200,- verkocht aan de tinnegieter Jan Hubertszoon Hei. Voordat het bij de familie Snijers belandde werd het eerst nog achtmaal verkocht. Hoewel het bij de aankoop al een fraai pand moet zijn geweest liet grootvader Petrus L.D. Snijers honderd jaar geleden de voorgevel en het interieur verfraaien. Twee kunstzinnige lieden

band met voortdurend vandalisme een plaatsje heeft gegeven in de woonkamer.

Speculaas

Daar staat ook de enorme houten kist met koperbeslag, die vanaf dé opening van de zaak tot 1965 werd gebruikt voor het bewaren van speculaas. Joop Snijers: "Ja, speculaas, dat was een van de specialiteiten van onze zaak. In die kist, die helemaal met tin bekleed is aan de binnenkant, kon zo'n zeshonderd pond speculaas bewaard

mende eigenschap bij de Snijers.

"M'n overgrootvader was eigenlijk helemaal niet zo'n enthousiast banketbakker, veel liever was hij binnenhuisarchitect geworden. En ook mijn grootvader schilderde erg veel", vertelt Joop Snijers en toont als bewijs een aantal tekeningen en schilderijen. Het scheppend vermogen van het geslacht Snijers blijkt ook uit de frappante vaardigheid waarmee monté-stukken werden gemaakt.

Monté-stukken

Monté-stukken zijn ware kunstwerken die met behulp van mallen helemaal van suikerwerk werden gemaakt. Vader Henricus Snijers deed in 1920 aan een wedstrijd mee, die in de Burcht werd georganiseerd. Joop: "Mijn vader won de eerste prijs. Nadat hij zes keer achter elkaar had gewonnen vroegen ze hem om niet meer mee te doen. Een ander moest ook een kans hebben".

In 1935 maakte hij als monté stuk de Petruskerk, die door mgr. Angenent geopend zou worden. "Hij had er uren aan gewerkt en opeens sprong de kat er bovenop. Helemaal aan stukken. Het is de enige keer dat ik m'n vader heb zien huilen, want het was een vrolijke man. Altijd grapjes. De hele nacht heeft hij doorgewerkt om een nieuwe te maken."

Tien jaar later haalde Henricus Snijers nog eens zo'n huzarenstukje uit. Om de bevrijding te vieren maakte hij van suikerwerk een kopie op schaal van het Waaggebouw.

Puddinkjes

Waren de oorlogsjaren moeilijke tijden voor de Snijers (in het 13 ka-

mers tellende pand werden verschillende onderduikers verborgen gehouden), na de bevrijding ontbraken de eerste tijd de grondstoffen om weer aan de slag te kunnen. "Ik weet nog dat we begonnen zijn met het verkopen van puddinkjes. Acht cent kostten die"

Ook in het sociale en kerkelijke leven blies de familie Snijers haar partijtje mee. Joop Snijers voorvader was kerkmeester van de Dominicuskerk op de hoek van de Pelikaanstraat (voorloper van de Mon Père-kerk aan de Haarlemmerstraat, die later werd omgebouwd tot zwembad "De Overdekte"). Grootvader Henricus was regent van de Voorzienigheid op de Hogewoerd en stak tegen de kerstdagen 24 verwaarloosde kinderen in de kleren. En Joop Snijers zelf was twaalf jaar actief in de Armeenzorg. Bladerend door het giftenboekje verbaast hij zich over de bedragen die werden uitgekeerd: "Kijk eens hier in 1950 kreeg iemand twee gulden per week. Je kunt het je niet voorstellen, maar toch is het niet meer dan 30 jaar geleden"

Zuinigheid

Dat de Snijers het ook in moeilijke tijden konden bolwerken schrijft Joop toe aan de zuinigheid. Huisregel was en is nog steeds: "Je moet niet meer uitgeven dan je bezit". Dat wordt ook bij de komende jubileumviering weer in de praktijk gebracht.

"We zijn van de zomer niet op vakantie geweest, want we gaan de lunchroom en de winkel wat opknappen. De vloer krijgt Oudhollandse tegels en er komt nieuw meubilair. De winkel wordt in de oude staat teruggebracht. Ja, en zo'n receptie kost natuurlijk ook een paar centen"

Groeien

Joop Snijers is Leidenaar in hart en meren en verknocht aan zijn binnenstad. Als voorzitter van de winkeliersvereniging van de Botermarkt en bestuurslid van het Leids City Centrum constateert hij dat winkeliers en gemeentebestuur bezig zijn om naar elkaar toe te groeien. "Zo'n conflict over de Breestraat tot aan de Kroon dat mag natuurlijk nooit meer gebeuren. Ik moet zeggen dat ik bewondering heb voor een man als wethouder Waal. Wat die voor onze stad gedaan heeft... m'n petje af."

Terugblikkend op anderhalve eeuw banketbakkerij zegt Joop Snijers: "Wat is er toch veel veranderd. Neem alleen de ovens. We begonnen hier met het stoken van takkenbossen, toen kwam de heteluchtoven, daarna de kolen en nu hebben we gas". Een winkel dus met historie. Niet voor niets presenteert Snijers zijn bedrijf als "de zaak waar uw grootouders elkaar reeds ontmoetten"

BRAM VAN LEEUWEN